

РЕШЕНИЕ

№ 5686

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2477** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано по подадена от А. С. Г., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. С. искова молба срещу Столична община, представлявана от кмета Й. Ф., с която моли да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 300,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, изразяващи се в платен адвокатски хонорар за оспорване на съставено от ответника НП, отменено по съответния ред с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба са изложени съображения за нейната основателност. Посочва, че с решение от 23.12.2019 г., постановено по НАХД № 10227/2019 г., по описа на Районен съд, [населено място], влязло в сила, е отменено НП № СОА18-РД-4357/01.10.2018 г., издадено от зам.-кмета на СО. За проведеното обжалване, ищецът е ангажирал адвокат и съответно е направил разходи за него, като му е заплатил адвокатско възнаграждение. Този направен разход за адвокатско възнаграждение, счита, че представлява пряка и непосредствена вреда и следва да бъде обезщетен.

В съдебно заседание, се представлява от адв. С., който поддържа исковата молба и моли за присъждане на претендираната сума, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юк Б., в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва исковата претенция, като счита, че не са налице доказателства, че ищецът е претърпял имуществени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от увреждането. Поради това счита исковата молба за неоснователна и недоказана, поради което моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, чрез юк Б. оспорва исковата молба, като счита същата за неоснователна и недоказана. Моли за нейното отхвърляне.

Представител на СГП излага становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От приобщеното към настоящето дело н.а.х.д. № 10227/2019 г. по описа на СРС, е видно, че за нарушение на чл. 45, ал.1 от Наредбата за организация на движението на територията на СО е съставен АУАН № 449387/21.08.2018 г. С НП № СОА18-РД11-4357/01.10.2018 г. на ищеца А. С. Г. е наложена глоба в размер на 50,00 лв. за това, че на 21.08.2018 г. в 10,40 ч. е паркирал личния си автомобил Х., черен на цвят, с рег. [рег.номер на МПС], в зона на действие на пътни знаци В-28, т.17, Е-20, като пречи.

След подадена пред Софийски районен съд жалба от А. С. Г., съдът постановил решение № 308724/23.12.2019 г., постановено по НАХД № 10227/2019 г. по описа на СРС, с което отменил оспореното НП № СОА18-РД11-4357/01.10.2018 г., издадено от зам.-кмета СО, поради допуснати съществени нарушения при постановяване на НП.

Решението е влязло в сила на 19.02.2020 г., тъй като не е оспорено пред АССГ.

Пред Софийски районен съд, А. С. Г. е представляван от адв. С., за който е приложено пълномощно, с което адвоката е упълномощен да представлява жалбоподателя при оспорване на посоченото по-горе НП. В представеното пред СРС пълномощно е посочена като уговорена и заплатена сумата от 300 лв. за процесуалното представителство.

Пред АССГ Г. също е представляван от адв. С., за който е представен договор за правна защита и съдействие и адвокатско пълномощно от 08.10.2020 г., в който като договорена и заплатена е посочена сумата от 300,00 лв.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е предявен иск от А. С. Г. срещу Столична община, представлявана от кмета Й. Ф., с който моли да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 300,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от него имуществени вреди, изразяващи се в платен адвокатски хонорар за оспорване на съставено от ответника НП, отменено по съответния ред с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Съдът намира подадената искова молба за допустима и като такава следва да бъде

разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Идеята е неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, в чиито състав са причинителите на вредите. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт /имуществената и неимуществената/ и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилите вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

От така изложеното, съдът приема, че първият въпрос, който следва да бъде разгледан, е въпросът за пасивната процесуална легитимация на ответника по този иск. За да бъде един ответник надлежна страна по иск по чл. 203 АПК, следва незаконосъобразния акт, действие или бездействие да бъдат издадени или съответно извършени/неизвършени от длъжностно лице, намиращо се в трудово или служебно правоотношение с учреждението, срещу което е предявен иска. Т.е., всяко едно учреждение, юридическо лице или друга държавна организация, отговарят за вредите, които техни служители са причинили на граждани и юридически лица, със своите незаконосъобразни актове, действия или бездействия. Искът е предявен срещу Столична община, а незаконосъобразното НП е издадено от зам. - кмета на СО. В този смисъл именно конституирания ответник е юридическото лице пасивно легитимирано да отговаря за причинените на ищцата вреди от отмяната на това НП.

Една от предпоставките, които следва да се изследва е налице ли е незаконосъобразен административен акт. Съгласно ТР №1 от 15.03.2017 г. по т.д. №2/2016 г. на ВАС – „при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им, представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.“. Т.е., отмененото от Софийски районен съд НП № СОА18-РД11-4357/01.10.2018 г., представлява административен акт, при отмяната на който могат да се претендират претърпените имуществени вреди, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение, както и платения дълг по НП. В този смисъл първата предпоставка е налице. В случая дори не следва да се проверява въпроса за причините за отмяната на административния акт, единствено е достатъчно да е налице влязло в сила отменително решение, с което акта е отменен и същият не съществува в правния мир и съответно не произвежда правния ефект, който е целян с него.

Налице са и другите две предпоставки за уважаване на исковата претенция за обезщетяване на имуществени вреди, а именно наличие на вреда, настъпила в патримониума на ищеца, както и причинна връзка между вредата и отмененото НП.

Видно от представените по делото документи – пълномощно за адв. С. и договор за правна защита и съдействие № 26 от 25.11.2019 г., страните са договорили, а ищеца заплатил сумата от общо 300,00 лв., за оспорване на НП пред СРС. Договорената сума е платена, тъй като в договора е записано, че при подписването им Г. е заплатил сумата, а договорът служи като разписка за получаването на сумата. Това е така, тъй като съобразно ТР №6 2012 г. на ОСГТК на ВКС, т.1, за суми до 15 000,00 лв., договорът има функциите на разписка. Осъществяването на защита включва всички действия, допустими от закона по защитата на лицето по съответното дело, т.е., изготвяне на документи, доказателствени искания, процесуално представителство и др., които са необходими. В този смисъл съдът приема, че за ищеца е настъпила имуществена вреда в размер на 300,00 лв. със заплатения от него адвокатски хонорар, а причината за това е оспорването на НП № СОА18-РД11-4357/01.10.2018 г., издадено от зам. - кмета на СО, което е отменено по надлежния ред, с влязло в сила решение. Нямо спор, че възнаграждението, уговорено между страните, се дължи на основание свободно договаряне между тях, но това не води до липса на пряка причинна връзка между заплащането на сумата за адвокатско възнаграждение и отмененото наказателно постановление. Напротив, съгласно цитираното по-горе, ТР №1 от 15.03.2017 г. по т.д. №2/2016 г. на ВАС, безспорно се приема, че потърсената адвокатска помощ и платения адвокатски хонорар е пряка и непосредствена последица от издаденото наказателно постановление, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единствено средство за защита на лицето, което твърди, че не е виновно и че неговите права са накърнени неправомерно от административния орган. В тази връзка нелогично е да се твърди, че лицето безпричинно е платило хонорар на адвокат, без да е мотивирано от издаденото срещу него наказателно постановление, с цел то да бъде отменено по предвидения от закона ред, който изисква специални познания, каквито имат адвокатите. Това обжалване, във всичките му фази, включително и чрез касация - за индивидуалните административни актове пред ВАС и за наказателните постановления пред административните съдилища, не е задължително да бъде осъществено с помощта на адвокат, но гражданите изключително трудно, биха се справили със съдебното обжалване без неговата помощ. С ТР се приема като пряка и непосредствена последица от увреждането по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ и платените от гражданите хонорари за адвокатска защита в хипотезите на т. т. 1-7 на ал. 1 на чл. 2 от ЗОДОВ, макар и адвокатската защита да не е задължителна, тъй като разходите по ангажирането на адвокатска защита представляват непосредствена вреда от неправомерно издаденото НП, чието пряко следствие е дължимост на хонорар, който следва да е съответен на правната защита, необходима на лицето, с оглед повдигнатото обвинение. Неразделната взаимовръзка между издаденото наказателно постановление и потърсената от наказаното лице адвокатска защита е пряка и непосредствена, тъй като те се намират в отношение на обуславяща причина и следствие-гражданина не би потърсил адвокатска помощ, ако срещу него не е издаден акт, увреждащ неговите законни права и интереси. В настоящия случай се установява, че в следствие на осъществената от процесуалния представител защита, съдът е отменил оспореното НП, поради което настоящият състав намира, че процесуалния представител на ищцата е изпълнил предмета на сключения между тях договор за правна защита и съдействие. Адвокатската защита се явява нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което разходите за

възнаграждение за един адвокат подлежат на възстановяване.

Действително, при оспорване на НП по реда на ЗАНН, съобразно приложимата към датата на постановяване на отменителното съдебно решение редакция на закона, разноски не се присъждат. Това обаче е наложило присъждането на направени разноски да се претендира по друг ред, различен от производството по обжалване на НП. Такъв ред е реализиран в настоящето производство като непозволено увреждане, което като правна възможност е регламентирано с постановяване на цитираното ТР №1 от 15.03.2017 г. по т.д. №2/2016 г. на ВАС.

Предвид основателността на исковата претенция, основателен е акцесорния иск за присъждане на лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Предвид изложеното, съдът намира иска за обезщетяване на претърпени имуществени вреди от ищец за основателен и доказан за сумата от 300,00 лв., тъй като по делото се установи наличието на всички предпоставки за уважаването му. Поради това, ответният орган следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 300,00 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени от направени разноски за адвокатско възнаграждение, което е заплатено във връзка с обжалването на НП.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на ищеца се дължат разноски. Ищеца претендира такива за държавна такса и адвокатско възнаграждение съгласно представен списък, в размер на 310,00 лв. Такива се дължат в претендирания размер, като размера на адвокатското възнаграждение е в минималния предвиден от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, размер.

На ответният орган не се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 203, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ на А. С. Г., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 300,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в платен адвокатски хонорар за оспорване на съставено от служител при ответника НП, отменено по съответния ред с влязло в сила съдебно решение, ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумат.

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ на А. С. Г., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 310,00 лв., представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ:

